

[Birthe Nielsen]

ter, som nu bliver særlig ramt, er indtægter op til 110.000 kr. Hvis man gennemfører vores forslag om at hæve fripladsgrænserne op til det niveau, hvor er så problemet? Så er der faktisk ingen problemer. Så rammer det ikke forkert og skævt. Så kommer det, som jeg sagde i forbindelse med børnekommissionen, netop den gruppe af forsørgere til gode, som har særlig store udgifter, og som har små indtægter. Det er et af de forslag, vi godt vil komme med.

Man kunne også gøre en anden ting. Man kunne ophæve de maksimumsgrænser, som i virkeligheden har betydning, at kommunerne har måttet ansætte så mange støttepædagoger, fordi det var den eneste mulighed, de havde, dengang man skar ned i 1975, for i det hele taget at få en fornuftig normering til børnene i daginstitutionerne. Men det vil man heller ikke gøre.

Stadig væk må man sige, uanset hvordan man ser på det, at der er nogle forbedringer hist, men nogle forringelser pist. Det gælder, hvad enten vi snakker om den gamle lov, hvor man hiver støttepædagogerne ud, eller man tænker på den lov, som blev indført, hvor man både hev støttepædagoger ud og tog de socialpædagogiske fripladser ud. Man tager lidt med den ene hånd og giver lidt med den anden.

Summa summarum: det er ikke en ordentlig måde at behandle dette område på, hvis man virkelig ønsker, at vores børn i Danmark skal have nogle fornuftige opvækstvilkår, og det er det, vi ønsker fra socialistisk folkeparti.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Socialministeren sagde i sit svar, at de nye takster ville have betydet en lettelse for forældre med indkomster op til 110.000 kr. Det er klar snak, men jeg vil da godt have bekræftet, at det betyder, at de regler, der skulle have været indført pr. 1. august, rent faktisk havde betydet, at forældre med indtægter på over 110.000 kr. var kommet til at betale mere, regnefejl eller ikke regnefejl. Det synes jeg nok er interessant. Det er i hvert tilfælde en præcisering af den rapport, der er kommet fra fællesudvalget.

Jeg var inde på spørgsmålet om § 2, nemlig overgangsreglerne, under mit første indlæg. Jeg burde nok have stillet det som et

egentligt spørgsmål. Det vil jeg godt gøre nu: hvorfor er der overhovedet nogen overgangsregler? Hvorfor bryder man den del af loven gennem en overgangsregel, der består i, at man lægger budget for et helt år ad gangen? Og hvad er det for nogle stigninger, man regner med der vil komme i taksterne på grund af overgangsreglerne pr. 1. august?

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Fru Lone Dybkjær bliver hårdnakket ved med at sige, at der ikke er nogen regnefejl i socialindkomsten. Nej, der er ikke nogen regnefejl i socialindkomsten, for den er et begreb, den kan man ikke lave regnefejl i. Men det, man skal bruge socialindkomsten til, er bl. a. i dette tilfælde forældrebetaling i daginstitutioner. Man skal bruge den til beregning af boligydelse og til alt muligt andet. Det er dér, regnefejlene kommer. Ingen kan blive uenig om selve socialindkomsten, det er et begreb, ligesom den skattepligtige indkomst er det, og det er korrekt, at den kan der ikke laves regnefejl i. Dér hvor der kan laves fejl – og det er det, der er gjort i dette tilfælde – er med hensyn til virkningerne af loven. Det er det, vi gerne vil påvise.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Det er sådan set utroligt, at fru Agnete Laustsen gentager det sidste, hun her var inde på. Der foreligger en tyk betænkning fra det fællesudvalg, der har været nedsat. Man gennemgår i detaljer, hvad det er for forkerte forudsætninger, der har været i udregningerne. Jeg har her refereret ikke hele rapporten, men en enkelt del af den i et svar til hr. Brixtofte og understreget, at den væsentligste fejl er nogle forkerte forudsætninger i oplysningerne fra Danmarks Statistik om, hvad kommunerne bruger på daginstitutionsområdet. Det får betydning for de takster, der bliver lavet. Det er det, resultatet viser. Det har intet at gøre med regnefejl i forbindelse med socialindkomsten. Det har at gøre med, at vi er gået ud fra nogle forkerte forudsætninger, da vi skulle lave taksterne på daginstitutionsområdet.

Jeg havde egentlig håbet, at hr. Brixtofte havde haft tid til at svare på det spørgsmål, som fru Lone Dybkjær stillede til ham om denne lange række af fejl, der havde været i